

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.027/2012/9. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Ábrahám László ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I. rendű, **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II. rendű és **Kk. III.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos III. rendű felpereseknek, - dr. Kriveczky György ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. Jakab Tamás ügyvéd által képviselt **Alperesi beavatkozó (címe) b e a v a t k o z ó k é n t** perbe lépett - a Csongrád Megyei Bíróság 2011. november 28. napján kelt 1.P.22.380/2010/20. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 22., 25. sorszámú, a beavatkozó 24. sorszámú, az I-II. és III. rendű felperesek 23. sorszámú fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

R É S Z Í T É L E T E T É S V É G Z É S T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezései közül az I-II. és III. rendű felperesek javára személyenként megállapított 5.000.000,-5.000.000,-5.000.000,-(Ötmillió-Ötmillió-Ötmillió) Ft nem vagyoni kártérítést és ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti tartamú és mértékű késedelmi kamatát **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest és a beavatkozót, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a III. rendű felperesnek 350.000,-(Háromszázötvenezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Mellőzi a beavatkozó 23.035,-(Huszonháromezer-harmincöt) Ft állam által előlegezett szakértői költségben marasztalását az alperes kötelezésének érintetlenül hagyása mellett.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 300.000,-(Háromszázezer) Ft elsőfokú és 60.000,-(Hatvanezer) Ft másodfokú illetéket az állam viseli.

A vagyoni kártérítés megfellebbezett rendelkezéseit - a perköltségre és illetékre is kiterjedően - **hatályon kívül helyezi** és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára **utasítja**.

Az I. és II. rendű felperesek másodfokú eljárási költségét együttesen 150.000,-(Egyszázötvenezer) Ft-ban, az alperesét 180.000,-(Egyszáznyolcvanezer) Ft-ban, a beavatkozóét 125.000,-(Egyszázhuszonötezer) Ft-ban állapítja meg.

A részítélet és végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az I. és II. rendű felperesek házastársak, gyermekük a III. rendű felperes 2010. január 9. napján súlyos egészségkárosodással, szülési oxigénhiányos agykárosodást szenvedve született az alperesi kórház szülészeti osztályán. Bár állapota még nem kialakult, szellemi és mozgásfejlődésének súlyos elmaradása várható, önellátó előreláthatólag soha nem lesz, és folyamatos gyógykezelésre szorul. Hetente több alkalommal részesül Dévény torna kezelésben **(település neve)**-en, ahová a szülők személygépkocsival szállítják. Naponta 3 x ¼ tableta Sabrilt kell szednie, mivel önállóan táplálkozni nem tud és pépes ételeket fogyaszthat. Nem szobatiszta, és kétséges, hogy valaha is elhagyható a pelenkázása. Fiatal életkora miatt a folyamatos fejlesztés és rendszeres orvosi kezelés után 4-6 év elteltével véleményezhető végleges egészségi státusza. A felperesi szülőknek 2011. augusztus hónapban jött világra második gyermekük.

A II. rendű felperes a szülést megelőzően csomagoló munkakörben dolgozott, munkabére havi nettó 54.898,-67.802,-Ft közötti volt. 2009. július 21. napjától 2009. december 10. napjáig táppénzben, 2009. december 11. napjától 2010. május 27. napjáig terhességi gyermekágyi segélyben részesült. Ezt követően a részére folyósított gyermekgondozási díj összege havonta 54.845,-Ft.

Az I. rendű felperes a III. rendű felperes születését megelőzően mezőgazdasági termelést folytatott, amelyből 2005. évben 650.816,-Ft, 2007. évben 839.520,-Ft jövedelme származott.

A felperesek módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I-II. és III. rendű felperesek javára személyenként 5.000.000,-Ft nem vagyoni kártalanítás és 2010. január 9. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére. Az I. és II. rendű felperesek vagyoni kárként 2010. január 9. napjától havonta 87.000,-Ft járadékot és 6.600.000,-Ft egyösszegű kártérítést igényeltek. Előadták, a III. rendű felperes egészségi állapota jelentős lelki, anyagi és fizikai megterhelést ró a szülőkre. A gyermek állandó kezelésre, fejlesztésre és gondozásra szorul, amely miatt többletköltségük merül fel, így havonta 37.000,-Ft-ot költenek gyógytornára és utaztatásra, 6.533,-Ft-ot gyógyszerre, 10.000,-Ft-ot pelenkára, továbbá 3.000,-Ft a telefonszámla többletköltségük, illetve a II. rendű alperesnél havonta 35.850,-Ft összegű jövedelemkiesés mutatkozik. Az I. rendű felperes saját gazdaságában mezőgazdasági termelést folytatott, amellyel a III. rendű felperes betegsége miatt fel kellett hagynia és évi 750.000,-Ft jövedelemtől esett el. Az elmaradt jövedelem kompenzálására 2.000.000,-Ft kártérítést igényelt. Az I. és II. rendű felperesek speciális babakocsira és kiegészítőkre 2.119.875,-Ft-ot, és az otthonuk akadálymentesítésére 2.000.000,-Ft kártérítést kértek.

Az alperes a kereset jogalapját nem vitatta, az I-II. és III. rendű felperesek nem vagyoni kárigényét összesen 5.000.000,-Ft erejéig elismerte, míg ezt meghaladóan a

kereset elutasítását kérte. A vagyoni kár körében arra hivatkozott, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár finanszírozza a kezeléseket és fedezi a III. rendű felperes gyógyszer, illetve egyéb szükségleteit. A babakocsi vételére és az akadálymentesítési munkálatok elvégzésére vonatkozóan a kereset elutasítását azért kérte, mert ezek a költségek még nem merültek fel.

A beavatkozó ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság 3. sorszámú jogerős közbenső ítéletével megállapította az alperes felelősségét a 2010. január hó 9. napi születésvezetése során a felpereseket ért kárért. 5. sorszámú végzésében ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 2.500.000,-Ft kártalanítást.

A folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, fizessen meg az I-II. és III. rendű felpereseknek nem vagyoni kártérítésként személyenként 5.000.000,-Ft-ot, valamint járulékait. Kötelezte az alperest, fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek 380.960,-Ft lejárt egyösszegű, továbbá 2011. december 1. napjától kezdődően havonta 27.520,-Ft járadékot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperest és a beavatkozót egyetemlegesen kötelezte a felperesek javára 900.000,-Ft perköltség megtérítésére, valamint 585.000,-Ft le nem rótt illeték és 23.035,-Ft előlegezett szakértői költség megfizetésére. Az irányadónak tekintett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította, a III. rendű felperes a születése során olyan súlyos szülési oxigénhiányos agykárosodást szenvedett, amely miatt, bár állapota még nem kialakult, szellemi és mozgásfejlődése súlyos elmaradása várható, önálló életvitelre nem lesz képes. Köztudomású tényként értékelte, hogy a gyermek egészségi állapota milyen terhet ró az I. és II. rendű felperesekre. Álláspontja szerint ugyanígy nem szorul bizonyításra, hogy a III. rendű felperes élete feltehetőleg tartósan és visszafordíthatatlanul elnehezült, egész életében ellátásra, kezelésre szorul és kétséges, hogy valaha szobatiszta lesz. Hangsúlyozta, a gyermek végállapota jelenleg nem ítélni meg, az alperes azonban maga sem vitatta, az I. és II. rendű felperesek életlehetőségének a III. rendű felperes állapota következtében történt beszűkülését mind a munkavégzés, mind az élet egyéb területén, nem vitatta, hogy a sérült gyermek fokozott gondozási igénye nagy megterhelést jelent. Mindezen körülményeket mérlegelve a felperesek ért nem vagyoni hátrányt személyenként 5.000.000,-Ft-ban állapította meg. A vagyoni kárigény körében az I. rendű felperes által érvényesített mezőgazdasági termelésből eredő elmaradt jövedelem iránti igényt bizonyíthatatlannak ítélte. Az I. és II. rendű felpereseknek a gyermekkocsi vásárlására és az akadálymentesítésre vonatkozó követelését megalapozatlannak tartotta, álláspontja szerint ugyanis a költségek és kiadások felszámításánál csak a ténylegesen felmerült összegek vehetők figyelembe. A járadékigény vizsgálatakor az orvosszakértői vélemény és a csatolt számlák alapján az I. és II. rendű felperes éves kiadását a fejlesztő torna díjaként 156.000,-Ft-

ban, a szállítási költséget 96.000,-Ft-ban, azaz összesen 252.000,-Ft-ban elfogadta, amely havonta 21.000,-Ft-ot tesz ki. Alaposnak vélte, hogy a III. rendű felperesnek naponta

gyógyszert kell szednie, amelynek évi költsége 12.680,-Ft, azonban a közgyógyellátás keretében folyósított támogatás folytán a gyógyszerköltséget megtérültnek tekintette. A pépes táplálkozás szükségességére figyelemmel, annak költségét évente 90.938,-Ft-ban, azaz havonta 6.520,-Ft-ban elszámolta. A bíróság a pelenka többletköltségre vonatkozó igényt elutasította, mert az egészséges gyermekek 2,5-3 éves korukig folyamatosan pelenkázásra szorulnak, így a III. rendű felperesnek ezen életkorig többletköltsége nem merül fel. A telefonköltségre vonatkozó igényt sem találta megalapozottnak a csatolt számlák alapján, ugyanis ebből csupán arra következtetett, hogy az I. és II. rendű felperes telefonszámlája magasabb összegű, azonban a szülést követő időszakra vonatkozóan nincs számla és 2011. augusztus hónapra a II. rendű felperes nevére szóló befizetési bizonylatból nem tűnik ki, hogy a megemelkedett telefondíjnak mi az oka. Elutasította a II. rendű felperes jövedelemkiesés címén előterjesztett követelését, mert álláspontja szerint a részére folyósított gyermekgondozási díj havi összegét a nettó keresete alig haladta meg. 2011. augusztusában a felperesi szülőknek megszületett második gyermeke, így feltehető, hogy a II. rendű felperes továbbra is GYED ellátásban fog részesülni, vagyis a III. rendű felperes betegsége miatt a jövedelemkiesés egyenlőre nem állapítható meg. Mindezek alapján a bíróság az alperest 2010. január hónaptól 2011. november 30. napjáig 380.960,-Ft egyösszegű lejárt, míg 2011. december 1. napjától havonta 27.520,-Ft járadék megfizetésére kötelezte. Az alperest és a beavatkozót a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján marasztalta a felperesek javára megállapított részperköltségben és pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel rendelkezett a le nem rótt eljárási illeték, valamint az előlegezett szakértői költség megtérítéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek, az alperes és a beavatkozó éltek fellebbezéssel.

Az I-II. rendű felperesek az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása iránt előterjesztett pontosított fellebbezésükben a Ptk. 357. § (3) bekezdésére hivatkozással rámutattak arra, hogy kártérítést járadék formájában a jövőben bizonyossággal felmerülő indokolt költségek esetében is meg lehet állapítani, tehát a kártérítésben marasztalásnak ebben az esetben nem előfeltétele, hogy a kár - indokolt költség - ténylegesen felmerüljön már az igény érvényesítését megelőzően. Az igazságügyi orvosszakértő megállapította, a III. rendű felperes - aki jelenleg 1,5 éves - nem szobatiszta és vélhetően a későbbiekben sem lesz az. Véleményük szerint a pelenkázási többletköltség havi 10.000,-Ft-os összegének 3 éves kortól a járadékba való beépítése ezért indokolt, és ugyanezen okok alapján indokolt lett volna a telefon többletköltség, a gyermekkocsi, valamint az akadálymentesítés körében előterjesztett felperesi igényeknek megfelelő marasztalás. Az ... speciális babakocsira és kiegészítőire már most szükségük lenne, és az akadálymentesítést is megvalósították volna, amennyiben anyagi helyzetük lehetővé tenné. Utaltak arra, hogy a vagyoni kártérítés körében kifogásolt ezen tételek

valóban csak a jövőben fognak felmerülni, de az alperesi egészségszolgáltató bizonytalan jogi sorsa indokoltá teszi a mielőbbi igényérvényesítést.

Az alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása iránti kiegészített fellebbezésében a nem vagyoni kárigény összegének leszállítását, és a vagyoni kárigény teljes elutasítását kérte. Az I. és II. rendű felperesek javára megállapított nem vagyoni kártérítést személyenként 2.000.000,-Ft-ra, a III. rendű felperes vonatkozásában 4.000.000,-Ft-ra kérte mérsékelni azzal, hogy a másodfokú bíróság számítsa be a már megfizetett 5.000.000,-Ft összegű kártalanítást az I. és II. rendű felperesnél személyenként 1.000.000,-Ft, a III. rendű felperesnél 3.000.000,-Ft összegben. Mérsékelni kérte a felperesek javára megállapított elsőfokú perköltséget és mellőzni az illeték fizetésére kötelezését, mert teljes személyes illetékmentesség illeti meg.

A beavatkozó az elsőfokú ítélet részben és akként történő megváltoztatását kérte, hogy a másodfokú bíróság mellőzze az alperessel egyetemleges fizetésre kötelezését 900.000,-Ft perköltség, 585.000,-Ft elsőfokú illeték és 23.036,-Ft állam által előlegezett költség vonatkozásában. Álláspontja szerint az alperessel történt egyetemleges perköltségben marasztalása jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a beavatkozása a perben eredményezhetett-e és milyen mértékű költségtöbbletet, továbbá a felperesekkel nem áll jogviszonyban és közöttük kártérítési kötelelem nem jött létre.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az általuk nem kifogásolt ítéleti rendelkezések helybenhagyására irányult. Rámutattak arra, hogy az alperes a vagyoni kárigényre érdemi előadást nem tett, megalapozatlanul kérte a perköltség leszállítását, indokolatlanul késlekedett a vétkesség elismerésével a perenkívüli egyezkedés során, és ezzel többletköltséget okozott. Sérelmezte a beavatkozó késleltető, perelhúzó magatartását. Csatolta a III. rendű felperes újabb vizsgálatáról készült 2011. november 17. napján és 2012. február 21. napján kelt leleteket.

Az I-II. rendű felperesek, az alperes és a beavatkozó fellebbezése **részben megalapozott.**

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban rendelkezésre állt tényadatok alapján kiegészítette akként, hogy az alperes a jogerős ideiglenes intézkedés alapján az I. és II. rendű felpereseknek személyenként 2.500.000,- 2.500.000,-Ft, összesen 5.000.000,-Ft kártérítést megfizetett.

A II. rendű felperes és az alperes között egészségügyi szolgáltatás nyújtására jött létre sajátos szerződés, amelynek megszegéséből eredő kártérítési felelősség elbírálására a Ptk. 318. § (1) bekezdésének, a 339. § (1) bekezdésének, a 348. § (1) bekezdésének, valamint az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) kezelési és ellátási

tevékenységeket meghatározó rendelkezései irányadók. A jogalap körében figyelemmel kellett lenni a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, a 76. §-ban és a 84. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakra, ugyanis a felperesek által érvényesített vagyoni és nem vagyoni kárigény vonatkozásában a jogellenesség alapja a személyhez fűződő jogok sérelme. Az

alperes kártérítési felelősségét megállapító jogerős közbenső ítélethez anyagi jogerő kötődik, így a kártérítés összecszerűségének megállapítása iránt folytatódó eljárásban irányadónak tekintendő, hogy az alperes károsult közrehatás nélküli felelősséggel tartozik az I-II. és III. rendű felpereseket ért hátrányos következményekért. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felpereseknek kell bizonyítaniuk a III. rendű felperes egészségkárosodása miatt keletkezett pénzbeni kártérítéssel kiegyenlíthető nem vagyoni és vagyoni hátrányok bekövetkezését és mértékét.

A nem vagyoni kártérítés körében vizsgálni kellett, hogy a felpereseket a személyhez fűződő jogok megsértése következtében milyen mértékű immateriális hátrány érte, mert a kártalanítás célja ezen sérelmek megfelelő kompenzálása, az elveszett életlehetőségek helyettesítése és az elszenvedett fizikai valamint lelki sérülések kiegyensúlyozása. A nem vagyoni kártalanítás mértékének megállapítása körében nem hagyható figyelmen kívül a jogsértés súlya és a jogsértésnek a sértettekre gyakorolt hatása (BDT 2011. évi 2676. számú jogeset). A III. rendű felperes a szülésvezetés során bekövetkezett károsodás miatt önálló életvitelre alkalmatlanná vált, feltehetőleg egész életében gondozásra szorul. A teljes emberi élet megvalósításának lehetőségétől véglegesen elesett, a személyiség tartalmát adó önmegvalósítás helyett másoktól függő rendkívül korlátozott életet élhet. A szellemi és mozgáskorlátozottság következményei fennmaradnak a fejlesztő foglalkozások ellenére és ez az állapot a szülők mindennapi életvitelét is döntően befolyásolja, súlyos és végleges változásokat előidézve, amelyek alapvetően hátrányosan befolyásolták az I. és II. rendű felperesek életét, személyes viszonyulásokat a környezetükhöz. A teljességgel elnehezült életvitel megkönnyítésére az elsőfokú bíróság által az I-II. és III. rendű felperesek javára nem vagyoni kártérítésként személyenként megállapított 5.000.000,-Ft az értékelhető szempontoknak megfelel és összhangban áll az adott időszakban összehasonlítható káresemények alapján kialakult ítélkezési gyakorlattal.

A Ptk. 355. §-ában foglalt rendelkezések, valamint a Ptk. 360. § (1) és (2) bekezdésében és a 301. §-ban írt szabályok azt a célt szolgálják, hogy a károsult olyan helyzetbe kerüljön, mint amilyenben akkor lett volna, ha a károsodás nem következik be. A kártérítés a károsodástól esedékes, amely a nem vagyoni kár esetében a személyhez fűződő jogok sérelmének bekövetkezését jelenti. A teljes kártérítés elvének jelen ügyben az felel meg, hogy a káresemény időpontjában fennállott ár- és értékviszonyokra tekintettel megállapított kártalanítás mellett az alperest a kár bekövetkezésének időpontjától kezdődően terheli a késedelmi kamat, ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította.

Az alperes megalapozatlanul sérelmezte a nem vagyoni kártalanításnak az általa elismert mértéket meghaladó részét, annak leszállítása nem indokolt.

A Pp. 247. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le. Az alperes a fellebbezésében jelentette be a beszámítás iránti igényét mindhárom felperessel szemben. A polgári anyagi

jogban szabályozott (Pp. 296. § (1) bekezdés) beszámításnak egyik feltétele, hogy a követelés és az ellenkövetelés a jogosult és a kötelezett viszonyában álljon fenn. Az alperes a III. rendű felperesnek nem fizetett kártérítést az ideiglenes intézkedés alapján, így vele szemben ezen okból beszámításnak nincs helye. A kártérítési kötelezettség egységességéből fakad, hogy a részszoigálatás teljesítése nem szünteti meg magát a kártérítési jogviszonyt, a teljes kárkötelmet. A bíróság ezért ítéletében a teljes kártérítési összegben marasztalhatja a károkozót, a teljes fennálló kötelezettségről dönthet azzal, hogy a jogerős ítélettel rögzül a károkozó teljes és végleges fizetési kötelezettsége. Amennyiben a jogosult a teljesítés elszámolását vitatná, a kötelezett a végrehajtás korlátozása vagy megszüntetése iránti perben érvényesítheti igényét. A pénztartozás elszámolásáról rendelkező Ptk. 293. §-a előírja: Ha a kötelezett kamattal és költséggel is tartozik, és a fizetett összeg az egész tartozás kiegyenlítésére nem elég, azt elsősorban a költségre, azután kamatra és végül a főtartozásra kell elszámolni. Az alperesnek az I. és II. rendű felperesekkel szembeni főkövetelésre vonatkozó beszámítási igénye nem áll összhangban az előbbi törvényi rendelkezéssel, és nem szolgálja a jogosultak érdekkielégítését, akik a kielégítési sorrendtől eltéréshez nem járultak hozzá. Mindezek alapján az alperes részben téves, részben pontatlan beszámítási igénye nem teljesíthető.

A III. rendű felperes vonatkozásában a nem vagyoni kárigény elbírálásával a peres eljárás befejeződött. Az alperes és a beavatkozó perköltségre vonatkozó fellebbezési kifogásai - a per jelenlegi állása szerint - a III. rendű felperes vonatkozásában bírálhatók el. Az alperes aránytalanul magasnak találta a terhére megállapított elsőfokú perköltséget a pertárgyértékre és a jogalap körében tett elismerő nyilatkozatára tekintettel. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költséggel kapcsolatos szabályokat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) tartalmazza. Az Ükr. rendelkezéseit a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak megállapítása során kell alkalmazni. Az Ükr. szerint ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét az Ükr. 3. § (2) bekezdés a)-c) pontja szerint a perértékből kiindulva állapítja meg, mérlegelve a per bonyolultságát és az ügyvédnek a perben indokoltan kifejtett tevékenységét. Az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvédi munkadíjnak a pereszes felet terhelő összege 10.000.000,-Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetében a pertárgyérték 5 %-a ÁFA-val növelten. Az alperes nem vitatta, hogy a perindítás előtt a felperesi képviselő több levelet intézett hozzá, perenkívüli tárgyalást kezdeményezett, majd az ügyben tartott valamennyi tárgyaláson személyesen megjelent, írásbeli nyilatkozatokat csatolt. Az alperes okot

adott a perre és a jogalap körében az elsőfokú eljárás tartama alatt tett elismerő nyilatkozata nem minősül azonnali és feltétel nélkülinek. Ezen körülmények mérlegelése alapján a másodfokú bíróság a pernyertes III. rendű felperes javára első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte egyetemlegesen az alperest és a beavatkozót. Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentesség ellenére az alperest elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

A beavatkozó fellebbezésében tévesen támadta a perköltségben marasztalását. A Pp. 83. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetén az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségdöntésében a beavatkozót kell marasztalni; azonban ha a perbehozott ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed, a beavatkozót az általa támogatott féllel egyetemlegesen kell kötelezni az ellenfél összes költségeinek a megfizetésére. A beavatkozó a Ptk. 559. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással helyesen utalt arra, hogy a felperesek közvetlenül vele szemben igényt nem érvényesíthetnek, a károsultak által követelt és a jogerős ítéletben megállapított kártérítéshez igazodik azonban a beavatkozót az anyagi jog szabályai szerint terhelő kötelezettség, ezért az elsőfokú bíróság jogsértés nélkül kötelezte az alperessel egyetemlegesen elsőfokú perköltség megfizetésére. Tévedett azonban amikor az állam által előlegezett szakértői költség és a le nem rótt eljárási illetékrész egyetemleges megfizetésére is kötelezte, ugyanis a beavatkozót csak az ellenfél összes költségének egyetemleges megfizetésére lehet kötelezni és az állam által előlegezett költség, valamint a le nem rótt illeték nem tartozik ebbe a körbe (Legfelsőbb Bíróság Pvf.III. 21.856/2010/8. sorszám).

Az elsőfokú bíróság az ideiglenes intézkedésről szóló határozatát ítéletében nem helyezte hatályon kívül, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 156. § (8) bekezdése alapján rögzíti, az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésével az ideiglenes intézkedés hatályát veszítette.

Az előzőekben kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezései közül az I-II. és III. rendű felperesek javára megállapított nem vagyoni kártérítést részítéletével helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, utalva a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 213. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Kötelezte az alperest és a beavatkozót egyetemlegesen a III. rendű felperes javára perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése, az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint az (5) és (6) bekezdése alapján. Mellőzte a beavatkozónak szakértői költségben és elsőfokú eljárási részilleték megfizetésében marasztalását a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, mellőzte az alperes elsőfokú eljárási részilleték megfizetésére kötelezését, megállapítva, hogy a le nem rótt első- és másodfokú részilletéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a szerint.

Pf.III.20.027/2012/8. szám

A vagyoni kár körében fellebbezéssel nem érintett rendelkezés az I. és II. rendű felperes elmaradt jövedelme és az I. és II. rendű felperesek által érvényesített gyógyszerköltség. Nem vitatható, hogy az I. és II. rendű felpereseknek a III. rendű felperes gondozásával többletköltsége merül fel, amelyre igényt tarthatnak. A gyógytorna és utazás, valamint tápszer költségére további bizonyítást lefolytatni nem kell. Miután a gyermek egészségi állapotából eredően bizonyosan nem lesz szobatiszta, 3 éves kora után tisztasági többletkiadásként a pelenka többletköltség felmerül. Ebben a körben tisztázni kell, hogy az

Országos Egészségbiztosítási Pénztár milyen összegű támogatást nyújt pelenkavásárlásra és meg kell állapítani, hogy a felpereseknek ezenfelül milyen kiadásuk merülhet fel. Az I. és II. rendű felperes megalapozottan kifogásolta a telefon többletköltség elutasítását, ugyanis a bírói gyakorlat szerint számla nélkül is a köztudomású hátrány ellensúlyozására ez az igény figyelembe vehető. A II. rendű felperesnek részben a beteg gyermek ápolása miatt napjai nagy részét otthon kell töltenie. Telefonon kell megbeszélnie a III. rendű felperes gyógytornájának, kezelésének időpontját, a rokonokkal, ismerősökkel így tud kapcsolatot tartani, bár a telefon használata valamennyi családtag érdekét is szolgálja. A III. rendű gyermek egészségi állapota miatt a telefon többletköltség méltányos összegben elszámolható.

A Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán, a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A költség a károsult olyan kiadása, amely nem a károkozással közvetlen kapcsolatban merül fel, nem értékcsökkenésben vagy elmaradt vagyoni előnyben, hanem a károkozó magatartás folytán később jelentkezik. A beteg gyermek életminőségének javítása és szállításának szükségessége miatt indokolt igény a lakás akadálymentesítése és a speciális babakocsi vásárlása. Ezen költségek vonatkozásában nem a káresemény időpontja tekintendő az esedékesség időpontjának, hanem az, amikor a lakás átalakítása megtörténik, illetve a babakocsi megvásárlására sor kerül. Az átlagos körülmények között élő felperesi szülőktől azonban nem várható el, hogy ezeket a költségeket teljes egészében megelőlegezzék.

A felperesek csatolták **(személy neve)** kőműves vállalkozó költségvetését az átalakítási munkákra, melynek végösszege 1.936.400,-Ft. Felkérésükre **(szakértő neve)** épületszerkezeti szakértő magánszakvéleményt készített, amelyből megállapította, hogy a biztonságos, mozgáskorlátozott használatához szükséges a járda bontása, az ajtók cseréje, a fürdőkád, fürdőszobai berendezési tárgyak cseréje, a burkolatok csúszásmentesítése és szigetelése, valamint felületkezelések. A lakáscélú akadálymentesítési támogatásról szóló tájékoztatás szerint a mozgásukban korlátozott személyek a lakásuk vagy közvetlen életterük használhatóvá tételéhez maximum 150.000,-Ft-ig, új ház építésekor 200.000,-Ft-ig

terjedő támogatásban részesülhetnek. Abban az esetben azonban, ha a kérelmező neve nem szerepel a tulajdoni lapon, de életvitelszerűen ott él, mint családtag, akkor 100.000,-Ft támogatást vehet igénybe. Ezen okirati bizonyítékok beérkezése előtt az alperes a 9. sorszámu jegyzőkönyvben az akadálymentesítésről úgy nyilatkozott, hogy az nyilvánvalóan helytálló, és amennyiben orvosilag indokolt, a költségeket támogatás formájában a kérelmező megkapja. Az ... Kft. árajánlata szerint a speciális babakocsi beszerzési költsége 1.113.625,-Ft, a kiegészítők 1.186.250,-Ft. A cég előzetes tájékoztatója értelmében csak maga a kocsi támogatott és 2011. január hónaptól a támogatás mértéke várhatóan 80 %. Ezzel szemben a felperesek akként nyilatkoztak, hogy az egészségbiztosítási pénztár nem nyújt támogatást a babakocsi megvásárlásához, ugyanakkor ez a típusú eszköz felel meg a gyermek speciális igényeinek, mert lehetővé teszi a fekvő helyzetbe történő szállítását. A III. rendű felperes állapota folytán indokoltá

vált akadálymentesítés és speciális babakocsi beszerzése megalapozott költségigény, azonban az alperes ismételt meghallgatása alapján tételenként vizsgálni kell a tervezett átalakítási munkálatok, valamint a választott típusú speciális babakocsi és kiegészítők indokoltságát, azt, hogy ezekhez az egészségbiztosítási pénztár folyósít-e támogatást, és milyen mértékben. Nem mellőzhető a felek esetleges egyéb bizonyítási indítványának (pl. szakértői vélemény beszerzése) fogantatosítása sem.

Az így kiegészített tényállás alapján kerül az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy érdemben helyes döntést hozzon az I. és II. rendű felperes vagyoni kárigénye kérdésében.

A fentiekre tekintettel a vagyoni kártérítés megfellebbezett rendelkezéseit az ítéletábra a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítésének szükségessége miatt a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot az iránymutatásban foglaltak szerint a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Evonatkozásban a perköltség összegét csupán megállapította, a költség viselésének kérdésében az elsőfokú bíróság határoz a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján.

S z e g e d, 2012. május hó 14. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró